te hukka, sest et naene, mõnni pennikoorm maad moisast, need anned maantee pealt leidnud. Olleks mees isse taggasi läinud, siis olleks temma neid isse weel leidnud. Naene leidis neid esmalt teise päwa hommiko, mitte werendi wersta sealt, kus mees neid wajak leidis.

Pärrast, kui asjad ollid sisse kantud ja Herra mehhega arro piddas, tullid ka need kolm anne ette. Herra küssis, kas temma tõega rubla tükkist olleks sanud, woi olli se agga paljas naese kiusaminne olnud. Mees ei tohtinud ennam teisiti pöörda, löi wasto rinda, ja ütles, et kui temmal 50 anne olleks liggi olnud, olleks temma ka 50 rubla Herrale tonud. Nüüd tundis Herra, kui kawwal temma olli ja piddas temmaga teist nõu.

Mõnne päwa pärrast laskis Praua 50 anne tappa ja mümisele puhhastada. Ollid keik walmis, kutsuti sesamma mees moisa ja Herra ütles: „Kule, Hans! et sa pari päwa eest wägga head kaupa leitsid, kus igga tappetud anne eest üks rubla hõbbe maksetakse, siin on jälle 50 anne ja ma lodan, et sa mind siin jures mitte ei petta. Ennam ma ei tahha, waid umbes ni paljo, kui sa selle waese naese käest wõtsid.“

Mees teädis nüüd, et kui ta wähhem toob, omma nahha peab jure andma, ja se olli temmal weel armas, wõttis need 50 anne, wiis linna, sai 15 rubla, panni 35 rubla juurde ja wiis moisa. Herra laskis sedda leske naest moisa tulla, seädis tedda mehhe kõrwa seisma ja ütles: wata naene, se mees risus sind ja wõttis sinno käest kahhe anne eest 2 rubla hõbbe, ja et ta omma nahka tahhab hoida, tõi ta minnule 50 anne eest 50 rubla. Minno koja hoidja kirjutab, et ta keigist 15 rubla sanud ja on siis 35 rubla ommast taskust jure pannud, et omma õigust wäggise sada. Need 15 rubla, mis temma annede eest sanud, on minno ja need 35 rubla mis minnust ülle jäwad, saad sinna ommale, selle käggistamise ja käitmise eest, et temma sind moisa tõi: Noh, Hans, kas ma olen õigust teinud, kas sa ei wõtnud selle naese